

[Aksel Larsen.]

fremdraget, og bekræfter, at det paagældende Dollarlaan kunde være blevet indfriet med en Valutabesparelse for Danmark, hvis Regeringen havde villet. Jeg har aldrig drømt om at give andre Ansvar for, at der blev disponeret, som der blev, end den daværende Regering og det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, selv om jeg naturligvis ved, at ogsaa Embedsmænd og Finansraadgivere kan have haft Indflydelse paa de Dispositioner, der er truffet. Det er en Selvfølge, at det er Regeringen og Finansministeren, der har Ansvar for den endelige Afgørelse. Derfor var det ogsaa det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, jeg i saa Henseende skød paa, da jeg udtalte Haab om, at den nye Regering ikke vilde sløse vore sparsomme Valutareserver bort paa sli en Maade.

Jeg synes, jeg har Lov til at anholde denne besynderlige Maade at føre Finanslovdebat paa. Det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen havde Ordet længe efter mig. Hvis han havde noget at bemærke til det, jeg havde sagt, kunde han have bemærket det her i Salen. Det følte han ikke Trang til. Derimod følte han Trang til at udsende en Erklæring gennem Ritzaus Bureau, og hans Partipresse har naturligvis omhyggeligt sørget for kun at aftrykke hans Erklæring og har ikke aftrykt den ganske korte Erklæring, jeg fik udsendt som Svar paa det ærede Medlems Erklæring.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har her i Dag gjort sig til Talsmand for, at vi af Regeringen, eventuelt af dens Koordinationsminister, skulde indkaldes til Forhandling om en samlet økonomisk Plan for Landet. Ja, det kunde naturligvis være ønskeligt, men man maa vel give Regeringen en vis Tid til at udarbejde et Udkast til en saadan Plan. Det er i øvrigt glædeligt, hvis det virkelig er det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers og hans Partis Mening, at der bør være en Realitetsforhandling om en saadan Plan. Det har der ikke været tidligere. Da vi af den Regering, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Parti opretholdt saa længe, blev indbudt til en saakaldt Forhandling om Spareplanen, viste det sig, at der aldeles ingen Forhandling skulde være, og der blev ingen Forhandling, og det faldt ikke det ærede Medlem Hr. Aksel Møller ind dengang at støtte os, da vi kritiserede dette Forhold. Han følte det ganske i sin Orden, at der kun førtes en Skinforhandling. Jeg haaber, at det nu virkelig er alvorligt ment med hans Ønske om en Realitetsforhandling, og jeg synes, at det vilde være

udmærket, om man kunde faa en saadan samlet Plan fra Regeringens Side.

Ja, jeg har egentlig ikke andet at sige i denne Afdeling af Finanslovdebatten. Jeg finder ikke, at der er Anledning til at trække den i Langdrag, saadan som man har gjort det fra anden Side. Jeg vil kun komme med et Par afsluttende Bemærkninger om det, der har taget det meste af Folketingets Tid i Dag, nemlig det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens energiske Forsøg paa at vaske den afgaaede Regerings Skidentøj offentligt. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er den sidste, som skulde tillade sig den Slags. Som jeg saa ofte har betonet og nu oven i Købet har faaet Tilslutning til fra den tidligere og nuværende Udenrigsministers Side, er det det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der har spillet Dobbeltspil i Sydslesvigsagen.

Jeg hører ikke til dem, der mener, at det sydslesvigske Spørgsmaal i sig selv er et stort Spørgsmaal, men jeg ved, at det er blevet gjort til et stort Spørgsmaal. I dansk Partipolitik er det kommet til at spille en stor Rolle. Men hvis virkelig det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ærligt og oprigtigt omend uhyre naivt ønsker at faa Sydslesvig hjem eller i det mindste at hjælpe Danskheden frem i Sydslesvig, saa kan jeg forsikre ham om, at med den Maade, han har behandlet hele denne Sag paa, og ikke mindst med det uværdige Skænderi, han har forarsaget her i Tinget, efter at hans Regering er gaaet af, har han skadet den Sag mere, end nogen anden Politiker i Danmark har været i Stand til.

Hvad den højtærede Udenrigsminister angaar, saa faar man det Indtryk af hans Tale, at han ligesom trak Vejret lettet, da han erklærede, at nu kunde han endelig tale frit. Efter min Mening burde han have talt noget før. Ganske vist var der ingen i denne Sal, der var i Tvivl om, at han i Sydslesvigsspørgsmaalet havde en Mening, der afveg ganske betydeligt fra den daværende Statsministers. Der var ingen, der kunde være i Tvivl om, at han havde en Mening, som stort set faldt sammen med Flertallets Mening. Alligevel mener jeg, at man kan bebrejde ham, at han ikke dengang udtalte sig i Stedet for at tale med sin Tavshed under de voldsomme Debatter herinde.

Jeg vil samtidig sige til den højtærede Udenrigsminister, at naar han nu er begyndt at tale, saa bør han ikke nøjes med at sige, at hans Politik i denne Sag er udtrykt i Oktobernoten, saadan som det er den nuværende Regerings Politik. Det er alt for uklart. Den afgaaede Regerings Politik var ogsaa